

[Miljøministeren]

har hørt meget på de konkrete forslag, som fru Eva Møller og hr. Peter Hansen-Nord har fremsat, for det er ordret de samme forslag, som den agrokemiske industri har fremført i forhandlingerne.

Her er der i hvert fald ikke tale om åbenbaringer, men direkte overførsel. Det er også helt i orden. Vi skal være lydhøre, vi skal tale sammen, men jeg synes ikke, fru Eva Møller forholder sig til den virkelighed, som møder os, nemlig at nu har man prøvet – om jeg så må sige – med det gode i 13-14 år, og det er altså ikke lykkedes.

Måske betyder dette, hvis Folketinget følger regeringens forslag – det er Folketinget, der trækker strengen i sandet – at så får vi et samarbejds-klima, som gør, at vi, jeg havde nær sagt på normal måde kan gennemføre ikke bare denne proces, men en række andre processer i forhold til industrien, sådan at vi får det frem, som jeg tror de fleste er interesseret i, nemlig at vi bruger de bedste midler, og med de bedste midler mener jeg dem, der er mest skånsomme over for miljøet, og som samtidig opfylder landbrugets, skovbrugets og gartnerierhvervets behov for bekæmpelsesmidler.

Hr. Ernst B. Schmidt talte om, at det her var enevælde, og jeg tror også, fru Eva Møller brugte udtrykket før. Det er det altså ikke. Ingen miljøminister kan træffe en enevældig afgørelse på det her område. Først skal den forelægges for virksomheden selv, der får lejlighed til at gøre indsigelse. Vi skal indhente oplysninger andre steder fra. Den skal forelægges Bekæmpelsesmiddelrådet, hvor alle erhvervsinteresser og grønne organisationer i øvrigt også er repræsenteret. Så skal den forelægges – hvis det ønskes – for et uafhængigt ekspertpanel. Så går den tilbage til ministeren, der, inden vedkommende minister træffer afgørelsen, skal forelægge sagen for Folketinget. Der er alle mulige sikkerhedsgarantier indbygget i dette, samtidig med at man har fastholdt det, som er det afgørende, nemlig at der kan træffes en beslutning.

Det er godt med demokrati, det er godt med ankefrist, og det er godt med grundighed. Men det er altså også velgørende, hvis der bare ét sted er mulighed for at træffe en beslutning og leve op til sit ansvar.

Så skal jeg sige til hr. Peter Hansen-Nord, at vi går selvfølgelig til udvalgsarbejdet og vil lyt-

te til alle argumenter. Men nye ordninger som dem, vi har kendt til indtil nu, og som ikke løser problemet, skal man ikke forestille sig regeringens medvirken til. Man skal vare sig for de stærke udtryk, men tålmodigheden er opbrugt. Den er opbrugt efter 14 år.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg kan ikke andet end falde over det, som miljøministeren nævner: De forskellige høringsberettigede i Miljøstyrelsen, Bekæmpelsesmiddelrådet og det nye ekspertudvalg.

Jeg har svært ved at forestille mig, hvordan man kan få folk motiveret til at arbejde seriøst, hvis der ikke er en helt fast kompetence lagt ud et eller andet sted, hvor en sag kan finde sin foreløbige afslutning.

Jeg tror, det vil blive svært at motivere folk, f.eks. ekspertudvalget, til at gå ind i sagerne, hvis der ikke følger en form for kompetence med. Nu nævner jeg et af de eksempler, som jeg er stødt på i beskrivelsen af denne nye form for klageadgang.

Men som ministeren selv siger: Vi tager det op under udvalgsbehandlingen. Jeg synes, der er meget i det her lovforslag, og jeg er enig med fru Eva Møller i, at 5 dage til en så omfattende sag, hvor man kan sige, at ændringerne ikke er særlig voldsomme, men at beskrivelsen af det er ganske voldsom, kræver, at oppositionens folk virkelig er på dupperne. For det var sådan en sag, der kunne smutte meget hurtigt igennem, og så kunne vi få stråforkortningssager fra nu af og så i resten af regeringens levetid. O.k., det er ikke så lang tid, men dog alligevel.

Miljøministeren (Svend Auken):

Jeg vil bare udtrykke anerkendelse af, at Folketinget har villet behandle denne sag, selv om man kun har haft en uge til at forberede den i. Jeg anerkender helt det, der blev sagt. Det er ikke nemt. Jeg er som ordfører blevet stillet over for endnu skrappe tidsfrister under tidligere regeringer. Det tror jeg hr. Peter Hansen-Nord uden videre vil ønske at jeg ikke giver for mange eksempler på. Men jeg er enig i, at det kan være lidt hårdt.

Til gengæld skal vi tage os den tid under udvalgsarbejdet, der er nødvendig for at nå frem til et holdbart resultat.